

зачто-то макаръ да уравнихуе смѣтки-ты като прѣнесуе уравниѣ-та въ смѣткѣ-тѣхъ износваніе, при винчко това обаче истинно тѣа смѣтки оставать да давать или да земаѣ. Като ужо получихуе да разумѣемъ основа, кое-то жѣлаахуе, трѣбва да подновимъ всѣхъ смѣткѣхъ спорадъ сѣстоаніе-то, въ кое-то бѣше по-напрѣдъ. За това намѣреніе трѣбва да отворимъ еднѣ новѣ смѣткѣхъ.

За да уравнимъ смѣтки-ты прѣдположхуе, че едно лице называемо смѣтка на износваніе зѣ отгорѣн смѣтки-ты да гы склѣчи (да гы затвори), сега подразумѣваме че това лице прѣдава намъ дѣйствително-то или страдателно имѣніе, какво-то и какъ-то го прѣа.

За да вмѣстимъ записваніе-то на това дѣланіе, кое-то е извѣстѣзъ противоположно на прѣждѣ-то, трѣбва да поспѣваме такожде еднѣ радъ извѣстѣзъ противоположенъ на прѣждѣнъ; тогда задѣлжихуе смѣткѣ-тѣхъ износваніе; за винчко-то имѣніе что остана, кое-то повѣрихуе на нѣхъ, и нѣхъ увѣрихуе за винчкѣ-ты дѣлгове, кон-то му натоварихуе. Сега ужо трѣбва да нѣхъ увѣримъ изъ остало-то имѣніе и да нѣхъ задѣлжимъ изъ дѣлгове-тѣхъ; нѣхъ за да изчинимъ члѣна си диплографически отварае еднѣ подразумѣваемѣхъ смѣткѣхъ подъ имѣа: смѣтка на виносваніе. Увѣрѣваме тѣхъ смѣткѣхъ изъ винчкѣ-ты количества, кон-то изставляать нашѣ-тѣхъ дѣйствителнѣхъ странѣхъ отъ имѣніе-то, и изъ кон-то задѣлжихуе смѣткѣ-тѣхъ износваніе, и задѣлживае отпослѣ смѣтки-ти, кон-то имѣа да давать тѣа цѣны; а задѣлживае смѣткѣ-тѣхъ виносваніе изъ винчкѣ-ты количества, кон-то мы сме дѣлжинѣхъ спорадъ равносмѣткѣ-тѣхъ си, и кон-то заклѣпихуе въ увѣреніе-то на смѣткѣ-тѣхъ износваніе, и увѣрѣваме отпослѣ приачнѣ-ты смѣтки, кон-то прѣдставляать нашѣ, и така като прѣнесемъ тѣа члѣнове, въ Главѣхъ-тѣхъ Книгѣхъ отвараѣа пакъ винчкѣ-ти смѣтки изново.